

Uitspraak van de Geschillencommissie Bureau Krediet Registratie, nr. 21.11 d.d. 25 mei 2021 te Amsterdam (mr. R. Imhof, mr. H.M. Patijn en A.H.J. Alfrink).

1. Behandeling van het geschil

Partijen zijn overeengekomen dit geschil bij wege van bindend advies door de Commissie te laten beslechten, binnen de door het Reglement Geschillencommissie BKR (hierna: het Reglement) gestelde grenzen.

Het verloop van de procedure blijkt uit:

- een klachtschrift d.d. 23 juli 2020 van betrokkene;
- een aanvullend klachtschrift d.d. 14 september 2020;
- een verweerschrift d.d. 21 oktober 2020 van de deelnemer;
- de schriftelijke repliek d.d. 19 november 2020;
- de schriftelijke dupliek d.d. 17 december 2020.

De Commissie heeft kennis genomen van de door partijen overgelegde stukken en heeft betrokkene en de deelnemer uitgenodigd voor een mondelinge behandeling van de klacht op 26 april 2021 te Amsterdam.

Op de zitting is betrokkene verschenen tezamen met zijn partner en namens de deelnemer mevrouw [X].

Ter zitting hebben partijen hun standpunt (nader) toegelicht.

2. Standpunt van partijen

2.1. Betrokkene maakt bezwaar tegen de registratie van een overig obligo (nummer ***** 665).

Betrokkene acht de registratie disproportioneel..

2.2. De deelnemer voert gemotiveerd verweer. De klacht is ongegrond en de registratie niet disproportioneel.

2.3. Op hetgeen partijen hebben gesteld in de schriftelijke stukken en hetgeen zij ter zitting hebben verklaard, wordt in de beoordeling voor zover nodig ingegaan.

3. Beoordeling van het geschil

Uit de stukken en de afgelegde verklaringen voor zover wederzijds erkend althans niet of onvoldoende betwist, is het volgende komen vast te staan.

3.1. Betrokkene heeft een registratie ter zake van een overig obligo (nummer 757324665). De registratie kent een A op 7 maart 2013, een code 2 op 2 april 2013, een code 3 op 4 april 2013 en een werkelijke einddatum op 26 september 2017.

3.2. Het overig obligo betrof een betaalrekening met daaraan gekoppeld het gebruik van een credit card en een roodstandfaciliteit. De limiet van deze roodstandfaciliteit is in augustus 2012 overschreden. Op 26 oktober 2012 hebben betrokkene en de deelnemer een betalingsregeling getroffen, waarbij betrokkene EUR 50 per maand zou aflossen. Betrokkene is deze regeling niet regelmatig nagekomen. De deelnemer heeft een A geregistreerd en de vordering opgeëist waarvoor zij een code 2 heeft geregistreerd. De deelnemer heeft de vordering op 4 april 2013 afgeboekt en tegelijk een werkelijke einddatum geregistreerd. Betrokkene kreeg bij een kredietaanvraag in juli 2017 informatie dat de deelnemer de onderhavige registratie had aangebracht, dat aan kredietverlening voor de aankoop van een woning in de weg stond. Betrokkene heeft navraag gedaan bij de deelnemer. De deelnemer heeft daarna de oorspronkelijke werkelijke einddatum van de registratie verwijderd en nadat betrokkene de vordering (op dat moment ongeveer EUR 985) alsnog had betaald heeft zij een nieuwe werkelijke einddatum toegevoegd per 26 september 2017.

Betrokkene doet een beroep op disproportionaliteit.

3.3. Het proportionaliteitsbeginsel houdt in dat de inbreuk op de belangen van betrokkene niet onevenredig mag zijn in verhouding tot het met de registratie te dienen doel. Het belang van de registratie is enerzijds betrokkene te beschermen tegen het aangaan van financiële verplichtingen die hij niet kan dragen en anderzijds dat kredietverstrekkers middels het kredietregistratiesysteem in staat zijn de gegoedheid en het betaalgedrag van potentiële kredietnemers te toetsen en de afweging kunnen maken geen krediet te verlenen aan potentiële wanbetalers. Het hiertegenover staande belang van betrokkene is dat hij in de gelegenheid is kredieten af te sluiten voor het doen van aankopen of financiering van een woonhuis en daarin niet wordt belemmerd door een (negatieve) registratie die in veel gevallen verhindert dat betrokkene een krediet kan afsluiten.

3.4. Voor een geslaagd beroep op disproportionaliteit is vereist dat betrokkene een belang stelt en zo nodig aantoont dat hij of zij heeft bij schrapping van de registratie, bijvoorbeeld in de vorm van een vanwege de aangevochten registratie afgewezen financieringsaanvraag. Ook moeten er voldoende (bijzondere) omstandigheden zijn gesteld zodat aannemelijk is dat ondanks de correcte registratie in dit specifieke geval betrokkene geen (structurele) wanbetaler is waartegen potentiële kredietverstrekkers of betrokkene zelf moeten worden beschermd.

3.5. Betrokkene heeft een belang gesteld bij verwijdering van de registratie. Betrokkene wil een ruimere woning kopen. Het huis wordt te klein voor het gezin met twee kinderen. De Commissie stelt vast dat betrokkene het voor schrapping van de registratie vereiste belang voldoende heeft gesteld. Voor de te maken belangenafweging zijn dan nog de omstandigheden van het geval relevant.

3.6. Niet in het geding is dat de deelnemer een vordering op betrokkene had. Deze bedroeg medio 2017 EUR 978,47. De schuld is in beginsel verwijtbaar ontstaan. Betrokkene heeft toegelicht dat hij een betaalrekening heeft afgesloten bij een andere kredietinstelling, waarna toch nog enkele bedragen zijn afgeschreven van zijn betaalrekening bij de deelnemer, al dan niet door het gebruik van de credit card. Omdat de rekening bij de deelnemer niet meer werd gevoed met het salaris van betrokkene is daarop een ongeoorloofde debetstand ontstaan. Dat is aan betrokkene verwijtbaar, hoewel niet althans onvoldoende is gebleken van betalingsonmacht of -onwil.

3.7. Partijen hebben hierna een betalingsregeling getroffen, al in 2012, die betrokkene slechts gedeeltelijk is nagekomen. Betrokkene stelt dat hij zich dat niet meer kan herinneren, maar de deelnemer heeft het onderbouwd gesteld en de Commissie neemt het daarom als vaststaand aan. De deelnemer heeft uiteindelijk een achterstandsmelding aan de registratie toegevoegd en de vordering is door haar opgeëist. Hiervoor zijn de A en code 2 geregistreerd.

3.8. Vervolgens kan niet worden vastgesteld dat de deelnemer in de jaren daarop volgend nog incassomaatregelen heeft getroffen. Er zijn geen brieven overgelegd van de periode 2013-2017 waaruit volgt dat de deelnemer of haar incassopartner betrokkene nog heeft aangeschreven, hetzij op zijn nieuwe adres hetzij op zijn oude adres, wat feitelijk het woonadres van zijn ouders was. Dat is op zich ook niet vereist, omdat het voldoen van een schuld een brengverplichting is, maar in een situatie als deze waarin – zo is voldoende komen vast te staan – een betrokkene de schuld uit het oog heeft verloren is het wel een omstandigheid die een rol speelt. De vordering is door de deelnemer aanvankelijk kennelijk als oninbaar afgeboekt per 4 april 2013 en per die datum is ook

een werkelijke einddatum geplaatst. Hoewel de deelnemer desgevraagd heeft gesteld, dat het incassotraject en de registratie van de vordering in het CKI administratief gescheiden trajecten zijn, is dat een aanwijzing dat de deelnemer meerdere jaren niet heeft geïncasseerd. Betrokkene heeft onweersproken gesteld dat de incassopartner van de deelnemer hem heeft medegedeeld pas op 24 juli 2017 de opdracht te hebben gekregen de vordering te incasseren.

3.9. Kennelijk heeft de deelnemer de registratie gewijzigd en de werkelijke datum van 4 april 2013 verwijderd, toen betrokkene zich medio 2017 bij de deelnemer meldde naar aanleiding van de hinder die hij van de registratie ondervond bij het vinden van financiering voor zijn nieuw woonhuis. De vordering is kennelijk jarenlang niet (actief) geïncasseerd, en de incasso is pas weer opgepakt, nadat betrokkene zijn beklag over de registratie had gedaan.

3.10. Nadat betrokkene in reactie op zijn klacht op de hoogte werd gesteld van de nog openstaande vordering heeft hij deze kort daarna integraal betaald. Gelet hierop alsmede gelet op het feit dat het een vordering voor een geringer bedrag betrof waarvan de negatieve registratie bovendien al geruime tijd zichtbaar is geweest terwijl betrokkene geen andere negatieve registratie in het CKI heeft, is de Commissie van oordeel dat geen sprake is van een structurele wanbetaler, maar sprake is van een incident.

3.11. Betrokkene heeft ook voldoende aannemelijk gemaakt dat hij samen met zijn partner in een stabiele financiële situatie verkeert waardoor de kans op herhaling niet groot lijkt te zijn.

3.12. Alles overziende is de Commissie van oordeel dat de belangenafweging in het voordeel van betrokkene uitvalt. Sinds de nieuw geregistreerde werkelijke einddatum is alweer drieënhalf jaar verstreken, wat gelet op de omstandigheden van het geval genoeg is geweest. De negatieve registratie moet daarom worden geschrapt. Omdat het Algemeen Reglement BKR bepaalt dat bij een overig obligo alleen negatieve betalingservaringen worden geregistreerd, moet in dit geval de gehele registratie worden geschrapt.

4. De beslissing

De Commissie beslist dat de klacht van betrokkene gegrond is. De deelnemer dient binnen tien werkdagen na dagtekening van deze beslissing de gehele registratie van het overig obligo met contractnummer *****665 worden verwijderd. Voorts beslist de Commissie gezien de gegrondheid van de klacht, conform het bepaalde in artikel 9 lid 2 van het Reglement, tot terugbetaling van de door betrokkene betaalde bijdrage ad EUR 50.